

tre Behandlinger paa Finansloven, Der har været mindst Tvivl med Hensyn til Aftenkolerne; thi der staa vi over for en gammel kendt Institution; og alle Udvalgets saa vel som Tingets Medlemmer ere vist enige om, at de Lærere, som efter deres anstrengende Dagsgerning med saa megen Sver og Nidkerhed tage fat paa Aftenkolen med de unge, fortjene et noget større Bederlag derfor, end det aldeles urimeligt lave Honorar, de som Regel have faaet. Men der er dog ogsaa med Hensyn til Aftenkolen adskillige Forhold, som trænge til nærmere Underjøgelse, inden man gaar ind paa Statsunderstøttelse til dem. Hvad Fortsættelseskolerne angaar, have Meningerne været mere delte; nogle mene, at man overhovedet ikke bør sende Børnene i Skole i den Alder, at det vilde være det naturligste, at de unge i Alderen efter eller omkring Konfirmationen kom ud til legemligt Arbejde og ikke gik i Skole. Andre have ment, at det var af største Betydning, at de om Vinteren kunde komme i en Skole, hvor de kunde fortsætte den Undervisning, de have faaet i Børneskolen, saaledes, at de om Sommeren kunde deltage i Arbejdet, men om Vinteren fortsætte deres Undervisning; og man har blandt andet ment, at man paa den Maade fik en god Modvægt mod det uheldige ved Realskolevæsenet, som man fra alle Sider er bleven opmærksom paa. Men Fortsættelseskolen er jo en forholdsvis ny Institution, og ved nu at begynde paa at støtte den uden at være nogenlunde klar over, hvilke Regler man vilde følge, har man frygtet for, at man skulde friste adskillige ind paa en Industri, som ikke vilde være heldig. Hvis f. Eks. en offentlig ansat Lærer i sin Fritid havde Lov til at holde Fortsættelseskole i Kommunens Lokale, og af Staten fik en lille Støtte dertil, vilde det ganske vist friste mange til paa den Maade at skaffe sig en lille Vønningsforbedring og maaste forsumme deres egen Stolegerning for at kaste sig over en saadan Fortsættelseskole. Man har derfor, selv fra deres Side, som have været villige til at gaa ind paa at støtte Fortsættelseskolerne, ment, at man burde træffe forfæltlige Begrænsninger baade med Hensyn til den Alder, hvori Eleverne skulle være, og med Hensyn til Undervisningen, saaledes at man f. Eks. bestemte forlangte Heldagsundervisning, selvstændige Lokaler osv., og saaledes, at den Støtte, de fik, ikke blev saa stor, at den kunde friste nogen. Der er imidlertid i alt dette saa mange Spørgsmaal, som trænge til nærmere Overvejelse, at Udvalget som sagt er blevet enig om ikke nu ved 3dje Behandling

at tiltræde denne Bevilling. Jeg skal derfor kun henlede Opmærksomheden paa de ret udsørlige Bilag, der følge med, og blandt andet ogsaa gøre opmærksom paa, at der blandt de Stoler, der er nævnt, er adskillige der næppe burde komme i Betragtning ved Uddeling af Understøttelserne, og som vel heller ikke den ærede Minister har tænkt, at give nogen Understøttelse, selv om han fik Bevillingen. — Der er et lille Forslag under Nr. 138, der gaar ud paa, at give en Bevilling af 600 Kr. til Tilbejbringelse af Opmaalingstegninger af gamle Bindingsværkshuse i Købstæderne. Det er ikke tiltraadt, og Grunden er den, at man ved Akademiet har en Bevilling paa 1300 Kr. til et noget lignende Formaal. I et af Bilagene findes det opløst, at det væsentlig er Slotte og Herregaarde, der ere blevne opmaalte for dette Beløb, men man har ment, at dette Beløb ogsaa maatte kunne anvendes til de Opmaalingstegninger, her er Tale om. Det er slet ikke saa smaa Beløb, der allerede ere medgaaede til dette Formaal, der er anvendt 17,400 Kr. til Opmaalingstegninger, og man har ment, at naar der nu er et Beløb paa 1,300 Kr. aarlig, saa maatte det kunne staa til til de Opmaalinger, der i det hele østkes foretagne.

Endelig skal jeg under Ministeriets almindelige Budget nævne Nr. 142 angaaende Tilskuddet til Fødsels- og Plejefstifelsen. Der vil det af Bilag Nr. 88 fremgaa, at Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, om man ikke paa en eller anden Maade kunde tilvejebringe Besparelser. Som jeg i Fjor udsørligt udviklede ved 3dje Behandling, ere Udgifterne ved denne Anstalt stegne ganske overordentlig, de ere i stadig Stigning og maa være det, naar de Regler skulle følges, som nu en Gang ere lagte til Grund for Anstalten. Udvalget har derfor stillet et Par Spørgsmaal til Ministeriet, nemlig Spørgsmaal om, hvilken Besparelse, der vil kunne naas ved at ophæve Plejehjælpen for de anden Gang fødende Kvinder og nedsætte den for de første Gang fødende fra 1 Mar til 3 Maanedber, og endelig ved at ophøre med for Betaling at overtage Forsorgen for Børn, der ere fødte paa Stiftelsen, de saataldte Alimenterationsbørn. Der foreligger en Strivelse fra Inspektøren for Stiftelsen, der viser, at man ved den første Foranstaltning vil kunne spare ca. 31,000 Kr., og at man ved at ophæve Forsorgen for Alimenterationsbørnene kan spare mindst 4,000 Kr. altsaa i alt 35,000 Kr., men der er i Udvalget Tvivl om, hvilke Veje man skal gaa, og man har derfor ikke ment, at det vilde være rigtigt i